

Debatten van de provincieraadszitting

22 april 2004

OPENBARE ZITTING**ORDEMOTIE VAN DE HEER VAN VOOREN, FRACTIEVOORZITTER VAN HET VLAAMS BLOK, M.B.T. HET ARREST VAN HET HOF VAN BEROEP VAN GENT VAN 21 APRIL 2004 INZAKE DE DRIE VZW'S VERBONDEN AAN HET VLAAMS BLOK****De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,
De fractieleider van het Vlaams Blok heeft mij hoffelijkheidshalve ingelicht dat hij het woord zou vragen voor een ordemotie.
Hij krijgt het woord.

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op woensdag 21 april jongstleden werd door het arrest van het hof van beroep te Gent in het proces tegen het Vlaams Blok de democratie en het recht op vrije meningsuiting een flinke deuk toegebracht.

Volgens het arrest is het zelfs al racisme als men gewag maakt van het feit dat in sommige moslimlanden de vrouw wordt onderdrukt of als men criminaliteitstatistieken publiceert. Wij moeten nu vaststellen dat de politieke partij niet meer door de kiezer wordt veroordeeld, maar door een rechtbank.

Het arrest is een nederlaag voor de vrije meningsuiting en de democratie. Na het falen van de politieke strijd tegen het Vlaams Blok zochten de traditionele partijen bijna vier jaar geleden hun toevlucht tot de rechtbank. De terughoudendheid waarmee de voorzitters van de traditionele partijen reageren op dit arrest bewijst dat zij een politiek proces voeren tegen het Vlaams Blok. Meer dan ooit tonen zij hiermee aan dat de vrije meningsuiting in dit land niet meer bestaat.

We zouden uit protest de zitting kunnen verlaten, Mijnheer de Voorzitter, maar we gaan dat nu niet doen omdat wij zien dat anders de raad in de problemen komt.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Fractieleider,
Ik zou u drie dingen willen zeggen:

1. of de raad in aantal is of niet zal mij voorlopig een zorg wezen. We zullen zien. Mijnheer Veys is de eerste die aan het woord komt als ik het goed zie;
2. zoals ik al bij vroegere gelegenheden heb gezegd, is er bij mijn weten geen enkele beslissing in kracht van gewijsde op dit ogenblik. Er is een discussie, er is een proces en er is een belangrijk arrest van het hof van beroep te Gent. Maar het komt de provincieraad niet toe om daar gelijk welke consequentie uit te trekken;
3. ik wil trouwens toch nog zeggen dat de woorden die u zegt natuurlijk voor uw eigen rekening zijn. Traditionele partijen, enz.: er is de scheiding van de machten. Ik ben een eenvoudig burger die de rechtstaat genegen is. De rechter heeft gesproken. Er zijn nog middelen van verhaal daar tegenover. Maar er is een belangrijke uitspraak geweest waarop u zelf de aandacht hebt gevestigd. Het komt mij niet voor dat in deze provincieraad op dit moment, hier en nu, daaromtrent enige consequentie moet worden getrokken. We zullen met belangstelling de verdere evolutie volgen. Over de opportuniteit van de oorspronkelijke klacht kunnen we van mening verschillen. Ik heb daar een heel precieze eigen mening over, maar ik zal die hier zeker niet verkondigen. Dus wij zien wat het verder wordt en de provincieraad heeft daar vandaag geen eigen bedenkingen aan toe te voegen. De eerbied voor de gerechtsinstanties en voor het arrest van het hof van beroep is totaal. De eerbied voor de individuele burgers, verenigingen, enz. die zich kunnen voorzien in middelen zolang een arrest niet in kracht van gewijsde is, is ook totaal. Dat is duidelijk.

DEBATTEN

We nemen akte van uw ordemotie en als u wilt buitengaan dan zijn er nog broodjes. Maar ik denk dat u zult blijven zitten, want wij luisteren nu naar mijnheer Veys.

PUNT 21

MOTIE INGEDIEND DOOR DE HEER VEYS, NAMENS DE VLAAMS BLOK-FRACTIE, BETREFFENDE DE TERUGGAVE VAN HET DOEK 'HEILIGE MARIA MAGDALENA IN EXTASE' VAN P. P. RUBENS AAN DE RECHTMATIGE EIGENAAR

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het jaar 1225 na Christus vestigden de minderbroeders of franciscanen zich in Gent, in eerste instantie in de gebouwen van graaf Ferdinand aan de oevers van de Schelde en de Leie ter hoogte van de Ketelpoort. Al gauw wisten zij door hun werking de sympathie van de Gentenaars op te wekken of, zoals de historicus Frans De Potter in 1882 schreef: "Reeds in de 14de eeuw kende de genegenheid der Gentenaren geene paale voor de franciscanen." De minderbroeders hielden zich bezig met armenzorg – het verzamelen van aalmoezen - en ziekenzorg, vooral tijdens de pestepidemies, predikten het woord van de Heer, gingen in het verweer tegen de ketters, calvinisten en lutheranen, waren aanwezig op het slagveld zoals de Slag bij Gavere, namen deel aan verschillende kruistochten en werden zelfs gesignaleerd op de Guldensporenslag. Zij verleenden tevens bijstand in de Gentse gevangenis, fungeerden als lokale brandweer, gaven onderwijs, waren het vertrekpunt voor vele missies naar de nieuwe wereld. Ik verwijs hiervoor naar Pedro de Gante.

Zo groeide hun werking in Gent uit tot een gewaardeerd centrum van barmhartigheid en van kennis, maar wonnen zij ook aan religieus en historisch belang.

Hun geschiedenis in Gent kende vele hoogtepunten en ook - helaas - een aantal dieptepunten.

Een eerste groot dieptepunt voor de minderbroeders tekende zich af bij de Beeldenstorm waarbij op een dag meer dan 400 kerken werden aangevallen en geplunderd. In Gent werd de protestantse stadsrepubliek ingevoerd en in 1566 werden in de kerk en het klooster de kunstschaten, altaren, de koorafsluiting, biechtstoelen, glasramen en beelden geroofd en zelfs vernield. Die dag werd ook de boekerij en het archief vernield. Volgens de geschiedschrijving dreef de Leie die dag vol met boeken en archiefstukken van de minderbroeders.

Helaas waren ook fysieke bedreigingen en moorden hun deel: sluipmoorden van bosgeuzen, ophanging, beschieting, foltering en zelfs de brandstapel kwam er aan te pas. Later werd zelfs de kerktoeren afgebroken en werden graferkerken vernield ...

De heer voorzitter

We luisterden gisteren naar de uiteenzetting van mijnheer De Loor, die ook belangrijke historische gegevens heeft meegedeeld. Vandaag zijn we opnieuw – en er zijn hier wel een paar historici aanwezig – belangstellend in een totaal andere richting, maar ook over geschiedenis. Dus we luisteren en de gesprekken worden zoals gisteren bij mijnheer De Loor slechts fluisterend voortgezet.

De heer Veys

... Uiteindelijk werden de minderbroeders uit Gent verbannen en werd hun klooster een wapendepot. Pas na zeven jaar kwam de godsvrede terug en kon alles opgebouwd worden.

Het is tijdens die heropbloei dat de opdracht werd gegeven aan de Antwerpse schilder Peter Paul Rubens om drie werken te schilderen voor de kerk van de minderbroeders, namelijk de:

1. 'Heilige Maria Magdalena in extase', oorspronkelijk 295 cm x 200 cm;
2. 'Stigmatisatie van de Heilige Franciscus', met ongeveer hetzelfde formaat, dat nu in het Museum voor Schone Kunsten in Gent hangt;
3. het veel grotere 'Franciscus beschermt de wereld tegen Gods toorn', dat nu in het Museum voor Schone Kunsten in Brussel hangt.

Op het doek de 'Heilige Maria Magdalena in extase' zien we de boetedoende Maria Magdalena die zich in de woeste natuur, ver van de wereld, had teruggetrokken. De legende verhaalt hoe ze, toen haar einde naderde, meermaals in extase naar de hemel opsteeg, gedragen door engelen. De krachteloze heilige wordt ondersteund door twee engelen die haar het hemels visioen tonen.

De compositie van de 'Heilige Maria Magdalena in extase' herinnert sommigen wellicht aan de 'Mater Dolorosa', ook van Rubens.

In 1789 breekt de Franse revolutie uit en wanneer de sansculotten in 1794 Vlaanderen overrompelen wordt de Franse wet van 15 december 1792, waarbij de kloosters worden afgeschaft, ook bij ons ingevoerd. Dit had ook voor de minderbroeders - sinds 1618 Recoletten genoemd - ernstige gevolgen.

Ik citeer: "Den 10 December 1796 dreven de commissarissen des bewinds de menigte, die in de kerk bad, op straat. Ze onderbraken de goddelijke diensten en sloten de deur. De kloosterlingen werden in hun eigen klooster gevangen gehouden. Den 30 december 's avonds werden ze in den refter geroepen waar hun door de heeren van de Municipaliteit werd afgekondigd dat ze van hun geloften ontslagen waren en hun gemeenschap niet meer bestond! Men las dit dwangbevel voor, opgemaakt volgens de 'principes immortels' van 1789, in naam der 'Liberté, Egalité, Fraternité'."

Nog dezelfde avond werden de minderbroeders de straat opgejaagd en sloegen zij de weg in van het ballingschap.

Op 8 maart 1797 werden altaarsieraden, meubelen en boeken op rechterlijk gezag verkocht. De kerk en het klooster werden voor 193 pond verkocht en weldra werd de afbraak aangevat.

Tussen 1841 en 1843 werd op de gronden van het minderbroederklooster het huidige justitiepaleis gebouwd. Enkel de gedenkplaat van Pedro de Gante herinnert er aan dat daar ooit een oord van barmhartigheid en gerechtigheid was.

Het doek 'De Heilige Maria Magdalena in extase' werd, net zoals het andere doek 'Franciscus beschermt de wereld tegen Gods toorn', al in 1794 door de Fransen in beslag genomen en overgebracht naar het Musée Central des Arts te Parijs, later het Musée Napoleon genoemd en nu beter bekend als het Louvre. In 1801 werd het schilderij doorgestuurd naar het pas gestichte Musée des Beaux-Arts te Rijsel. Na de slag bij Waterloo en het Verdrag van Wenen, werd het in 1815 evenwel niet teruggegeven.

De minderbroeders zelf zullen na hun uitdrijving uit Gent pas naar 44 jaar ballingschap in 1840 opnieuw voet aan wal zetten op Gentse bodem en nemen hun intrek in de gebouwen van de clarissen-urbanisten aan de Oude Houtlei. Op deze locatie zullen de minderbroeders hun werk verderzetten tot nu, toevallig, zondag 25 april 2004 de laatste vijf paters voorgoed de deur achter zich zullen dicht trekken en afscheid nemen van de typische kloostergang, de mooie vierkante binnentuin en hun kerk.

Aldus komt een einde aan 800 jaar franciscanergeschiedenis in Gent.

Tot hier een korte les in geschiedenis, maar voor liefhebbers beveel ik het Museum van de Vlaamse Minderbroeders in Sint-Truiden zeker aan.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, volgens het internationaal recht, zoals het hier in eerste instantie werd bedongen in het Verdrag van Wenen, is de roof van kunst tijdens een oorlog verboden. De uit ons land geroofde schatten die zich na de nederlaag van Napoleon in Parijs bevonden, zoals bijvoorbeeld Rubens' Kruisoprichting, die vandaag in de Antwerpse kathedraal hangt, keerden terug dankzij koning Willem der Nederlanden, maar de werken die zich buiten Parijs bevonden, werden door de Fransen 'vergeten' terug te geven.

Het gaat overigens niet alleen om werken van Rubens die uit Gent werden gestolen, maar ook om 'mindere' goden, zoals een altaarstuk van Van Dijck, dat nu in Caen hangt maar ook uit Gent kwam, en ook om andere kunstwerken natuurlijk dan enkel schilderijen. Vandaag bevinden zich aldus 30 gestolen Rubensen, veelal met de vermelding 'saisie révolutionnaire', op de tentoonstelling ter gelegenheid van het Rubensjaar in Rijsel. In feite, Collega's, horen deze werken in Vlaanderen thuis.

In tegenstelling tot Willem der Nederlanden heeft België nooit echt op de teruggave van de werken aangedrongen.

In 1883 werd weliswaar een inventaris van de gestolen goederen opgemaakt en bedeesd geopperd dat men ze wel graag terug zou krijgen, s'il vous plaît, maar toen de Fransen kwamen aandraven met het argument dat de teruggave van zulke imposante werken niet meer mogelijk was "omdat ze te groot van afmetingen zijn" legde Brussel zich daar braaf bij neer.

DEBATTEN

Misschien zag België de schatten zelfs liever in Franse handen dan in Vlaamse handen. Veruit het grootste deel van de werken was immers uit Vlaanderen geroofd, terwijl de dief Frankrijk was, het land waaraan het Belgische establishment de onafhankelijkheid van 1830 dankte.

De Duitsers gaven 55 jaar geleden wel alle kunstschaten terug die de nazi's in het bezette Europa geroofd hadden en betaalden schadevergoeding voor wat vernield werd. Ik weet niet of er zich bij de door de nazi's uit Frankrijk geroofde werken ook werken bevonden die de Fransen zelf in Vlaanderen hadden geroofd. Het is niet uitgesloten en het zou het toppunt van ironie zijn.

De Grieken eisen reeds twee eeuwen met veel aandrang de teruggave van de 'Elgin marbles': de marmeren friezen van het Parthenon die zich vandaag in het British Museum bevinden. Lord Elgin haalde ze in 1801 weg uit Athene. Hij heeft ze niet gestolen, maar kocht ze van de Turken. Mogelijk heeft Elgin ze daardoor zelfs gered, want de Turken gebruikten het Parthenon als een militair bolwerk waarin ze later door de Grieken werden belegerd.

In 1816 verkocht Elgin de friezen aan de Britse regering.

Vanaf het ogenblik dat Griekenland in 1828 onafhankelijk werd, heeft het geëist dat de 'gestolen' friezen zouden terugkomen. Het is niet bereid ze terug te kopen; het eist ze terug. Er komt geen Grieks 's'il vous plaît' bij te pas, geen gestamel of gebedel voor de poort, want de Grieken zijn een volk met zelfrespect.

Wie kan er nu zo een gestolen schilderij terugvorderen?

Ik ben natuurlijk geen expert in internationaal recht, maar algemeen is het zo dat enkel de overheid een rechtspersoon is in deze voor het internationaal recht. Dit betekent dus dat de betrokken overheid zich tot Frankrijk moet richten en de kunstschaten moet terugvragen. Individuen zouden dit niet kunnen.

Welke regels zijn hier van toepassing?

Dit zijn in eerste instantie deze van het internationale recht, verder de geratificeerde verdragen en tot slot het gewoonterecht.

In Nederland verscheen voor kort een lijvig boek met als titel: 'Betwist Bezit'. Twee wetenschappelijke onderzoekers beschrijven hoe de Stichting Nederlands Kunstbezit de kunstroof van tijdens de tweede wereldoorlog heeft ongedaan gemaakt. De aanleiding voor dit boek was een onderzoek naar misbruiken. Het is echter een schitterend voorbeeld geworden van hoe wij als Vlamingen in de bescherming van het bij ons geroofde erfgoed moeten optreden.

Ik heb geen enkel probleem met topwerken van Vlaamse meesters die nu prijken in musea in Wenen, Londen, Sint-Petersburg of Parijs in zoverre zij op rechtmatige wijze werden verworven. Deze werken zijn de beste ambassadeurs voor onze rijke en Vlaamse kunstgeschiedenis. Daarenboven wil ik gerust initiatieven steunen die tot doel hebben onrechtmatig bekomen kunstwerken, die nu in Belgische handen zijn, terug te bezorgen aan de rechthebbenden.

Collega's, sinds de staatsvorming kan Vlaanderen zelf een diplomatiek initiatief nemen om de gestolen kunstwerken terug te vragen en zelfs te eisen. Daarom het initiatief van voorliggende motie waarin de Oost-Vlaamse provincieraad een oproep richt tot de Vlaamse overheid.

Met dit belangrijk signaal geeft de Oost-Vlaamse provincieraad aan dat het bezorgd is om ons historisch en Oost-Vlaamse kunstpatrimonium. En 'De Heilige Maria Magdalena in extase' is daar in volle Rubensjaar een perfecte aanleiding toe.

Het Gentse stadsbestuur is alvast in eerste instantie van plan om samen met het Museum voor Schone Kunsten en het stadsarchief die kunstwerken die in Gent op dergelijke wijze verdwenen zijn in kaart te brengen en in tweede instantie om daarover met de Vlaamse overheid aan tafel te zitten.

Graag dan ook uw goedkeuring voor volgende motie: De provincieraad van Oost-Vlaanderen vraagt aan de Vlaamse regering om er bij de Franse overheid op aan te dringen het doek 'Heilige Maria Magdalena in extase' van Rubens terug te geven aan zijn rechtmatige eigenaar.

Dank u.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Napoleon was een groot generaal met een heel markant tactisch inzicht, maar - ik geef toe - een nogal omstreden figuur.

Die schilderijen werden hier inderdaad ontvreemd en als buit meegevoerd. De Duitsers zouden alles hebben teruggegeven, zo zegt men, Waarde Collega. Het kan, maar ik weet het niet. Wat ik wel weet is dat een aantal werken door de Duitsers werden meegevoerd als oorlogsbuit en op hun beurt door de Sovjetlegers werden afgevoerd naar Moskou en Sint-Petersburg, waar die zich nu bevinden.

Ik vind dat we compleet moeten zijn.

Als het erop neerkomt van zaken terug te vragen in het kader van het internationaal recht, kunnen we maar van de gelegenheid gebruik maken om zo volledig mogelijk te zijn.

Dank u.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als Gentenaar zou ik natuurlijk ook graag hebben dat het schilderij van Rubens in Gent hangt, maar toch zou ik de collega's willen aanraden om deze motie te verwerpen, want heel de argumentatie rammelt aan alle kanten.

Als we ze consequent zouden doortrekken, zou het voor het cultuurpatrimonium van België en van Gent catastrofaal zijn.

En of het dan over Duitsers, Fransen of Sovjets gaat, men hanteert twee argumenten, met name:

1. de tijdens de Franse revolutie genationaliseerde kunstvoorwerpen moeten teruggegeven worden aan de rechtmatige eigenaars;
2. een oorlogsbuit is in feite gestolen goed en gestolen goed gedijt niet.

Ik heb toch twee opmerkingen.

Collega Veys heeft in zijn opsomming drie schilderijen geciteerd die uit de kerk ontvreemd zijn. Als men ze aan de rechtmatige eigenaars teruggeeft - de franciscanerorde - moet men consequent zijn.

Laten we dan beginnen met het schilderij 'Franciscus beschermt de wereld', dat in Brussel hangt.

Is dat de bedoeling? Want dat is de consequentie van heel het betoog, van heel de argumentatie van collega Veys. Zaken die tijdens de Franse revolutie in beslag zijn genomen en die nu tal van Belgische openbare musea sieren zijn in feite allemaal nog niet aan de rechtmatige eigenaars en erfgenamen ervan teruggeschonken.

Het logische gevolg ervan is dat we wel eens het risico zouden kunnen lopen - zoals een paar jaar geleden in Antwerpen gebeurd is met het jezuïetenklooster, dat zichzelf opheft - dat heel het kunstpatrimonium dat gedurende eeuwen met geld van schenkingen van vele gelovigen, dus van onze collectieve voorouders, is opgebouwd op de vrije markt zal worden verkocht.

Ik denk dat dit de consequentie zou zijn van wat collega Veys in zijn argumentatie naar voor schuift.

Oorlogsbuit is gestolen goed en gestolen goed gedijt niet.

Dat is volledig juist.

Collega Veys verwijst naar de Duitsers, of ze nu al dan niet alles teruggegeven hebben, en mijnheer De Cuyper komt ook nog af met de Sovjets.

Ik zou zeggen: als wij dit willen hard maken, laat ons dan met onze eigen Belgische staat beginnen.

Zes panelen van het Lam Gods, waaronder zowel 'de musicerende engelen' als 'de rechtvaardige rechters', zijn in 1816 door het bisdom aan de Pruisische koning verkocht, de notariële akte in volle vrijheid blijheid. De Pruisische koning heeft ze dan rond 1860 aan het Berlijnse Staatsmuseum, toen nog het Keizerlijk Museum, geschonken.

Wat heeft de Belgische staat gedaan?

In het kader van het Verdrag van Versailles van wiedergutmachung hebben wij dat als oorlogsbuit opgeëist, samen met een hele hoop oude boeken ter vervanging van de afgebrande bibliotheek van Leuven en samen ook met twee schilderijen van Dirk Bouts, welke nu nog altijd in de Sint-Pieterskerk in Leuven hangen.

U kunt natuurlijk zeggen: "Het was het Verdrag van Versailles. De Duitsers hebben meegetekend." Maar ik denk niet dat zij in die omstandigheden, op dat moment, nog veel speelruimte hadden.

Dus als wij consequent zijn met de argumentatie en de motie van collega Veys, moeten we eigenlijk die zes panelen ook terug overdragen aan de Duitse overheid en ik denk niet dat dat de bedoeling is.

DEBATTEN

Ik zou dan ook zeggen: laat dat schilderij – jammer, maar helaas – maar in Parijs hangen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wie durft nog beweren dat geschiedenis en vooral de kennis van die geschiedenis onbelangrijk zou zijn?

De heer voorzitter

Of een zaak van historici zou zijn.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voor de tweede dag na elkaar worden wij geconfronteerd met een zeer historisch onderwerp dat twee keer relatief bloedig wordt ingeleid. We hebben gehoord wat er allemaal gebeurd is tijdens de woelige periodes die ook Gent heeft meegemaakt en gisteren hebben we meegemaakt hoe Jan De Lichte geradbraakt is. Het schijnt dat het vreselijk veel pijn doet ...

De heer voorzitter

Maak bij mijnheer Otte toch geen wonden meer open.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

... Ik weet dat ik moet opletten.

Ik ga mij dus tot de essentie beperken en niet te lang blijven stilstaan bij datgene waar de collega is blijven bij stilstaan, maar toch een paar dingen. Ik zal straks – en ik ga daar niet lang mee bezig zijn, hoop ik – tot de essentie kunnen komen.

Wij moeten toch afschuwelijk opletten. Ik heb gisteren verwezen naar het verschil tussen geschiedenis, de feiten en de perceptie.

Wij moeten nog veel meer opletten dat wij met de bril van vandaag, met de structuur van vandaag geen structuren uit het verleden gaan beoordelen.

Dat is wat de collega zorgeloos doet.

Vergeet niet dat een staat en een natie zoals wij dat vandaag invullen tot vóór de 19de eeuw niet eens bestond. Men gaf andere invullingen aan zijn eigen structuren, in een periode van imperialisme natuurlijk, van beginnende natievorming natuurlijk, van fluctuerende staatsstructuren en afbakening van grenzen die zeer fluctuerend waren en dus per definitie artificieel. Ik ken in de wereld geen enkele staatsgrens die niet artificieel zou zijn. Ze zijn allemaal artificieel en aan wisseling onderhevig.

Rubens hangt in wat ooit Vlaanderen is geweest. Het schilderij van Rubens hangt in Rijsel. Het werd door de Fransen bewust daar naartoe gebracht in 1801 omdat zij allicht een voorgevoel hadden - en meer dan een voorgevoel - van wat er in 1802 ging gebeuren. En in 1802 hebben wij dapper ons best gedaan om Parijs leeg te halen en datgene waarvan wij dachten als oorlogsbuit recht op te hebben mee te brengen naar hier. We hebben dat nog eens overgedaan in 1811. Er zijn op dat moment nogal wat werken vanuit Parijs naar Brussel gekomen.

Maar goed, dit behoorde tot de praktijk van toen.

Er zijn hier inderdaad in 1794 vier schilderijen weggenomen, geroofd, zoals men het ook wil noemen, met name:

- 'Sint-Franciscus van Assisi', door Gerard Seghers;

- de 'Heilige Magdalena in extase', ondersteund door twee engelen. Eigenlijk geen typische Rubens als schilderwerk. Het is minder voluptueus. Men veronderstelt dat het een werk is – ik ben geen specialist – van één van zijn leerlingen en dat Rubens alleen aan het kleed iets zou hebben bijgestuurd. Het is overigens een mooi schilderij. Daar hebben we het niet over;
- de 'Christus' van dezelfde Rubens;
- een drieluik met God de Vader, geschilderd door Van Dijck.

De Fransen hebben dit beschouwd als oorlogsbuit, zoals wellicht de Duitsers indertijd het Lam Gods als dusdanig hebben beschouwd en wij het nadien wellicht – ik ken de details niet – hebben beschouwd als een vorm van terugbetaling voor de geleden schade die wij tijdens de oorlog hadden ondergaan. Dat vermoed ik, want ik ken de details niet. Maar dit werd door hen beschouwd als oorlogsbuit.

De huidige bewaarplaats van het werk van Seghers is onbekend, althans ik weet het niet. De 'Christus' van Rubens werd in 1802, in het kader van wat wij uit Parijs zijn gaan terughalen, overgebracht naar het museum in Brussel, waar het – er is reeds op gewezen - onrechtmatig hangt. Het werk van Van Dijck werd onder militaire dwang uit Parijs weggehaald in 1815 en bevindt zich op dit ogenblik in de Sint-Baafskathedraal. Dus onterecht. Maar het hangt dan toch ten minste in Vlaanderen. De 'Heilige Magdalena' was ondertussen verhuisd van Parijs naar Rijsel, waar wij die militaire dwang op dat moment niet konden uitoefenen en dus niet aan dat schilderij geraakten. Het is dus in Rijsel blijven hangen.

Ik weet natuurlijk dat ondertussen in het Vlaams parlement de minister daarover is ondervraagd door een partijgenoot van u en dat het in de gemeenteraad van Gent identiek zo is verlopen.

Waar ik het nog niet heb over gehad is over wat zich in al de openbare musea bevindt. Wij schijnen vandaag gemakkelijkschalve ook te vergeten dat een openbaar museum een uitvinding is van zeer recente datum en dat in de openbare musea nogal wat werken hangen die daar eigenlijk op een min of meer dubieuze manier zijn terechtgekomen. Althans dubieus wanneer we het door de bril van vandaag bekijken, wat we eigenlijk niet mogen doen.

Ik wil nog verder gaan.

Er hangen nogal wat werken van Vlaamse meesters boven de Moerdijk. Dat is buiten Vlaanderen. Eigenlijk hangen er daar allicht een deel van die werken ten onrechte omdat ze indertijd tot de Nederlanden behoorden, maar de Nederlanden bestaan niet meer. Dus zouden we die allicht moeten kunnen terugvorderen.

Ik weet, en u ook allicht, wat één van de redenen is waarom men een beetje argwanend, of beter gezegd schoorvoetend, naar een teruggave van zulke werken zou gaan solliciteren, namelijk dat de boemerang wel eens bijzonder groot zou kunnen zijn.

We zullen er allicht minder om treuren, maar vanuit die redenering is morgen het Afrikamuseum in Tervuren gesloten. Wij gaan daar uiteraard niet om treuren, sommigen onder ons toch niet, maar het zal gesloten zijn. Er zullen dan ook in Gent een aantal musea moeten sluiten bij gebrek aan werk als we ze aan de rechtmatige eigenaars teruggeven. En wanneer wij deze Rubens moeten terugkrijgen, moet hij naar het klooster, moet hij naar degenen die er indertijd voor betaald hebben. Die leven niet meer, maar hun nakomelingen leven nog. Het is een kloosterorde.

Gelach

Dat zijn de nakomelingen in de spirituele betekenis van het woord en die houden het soms langer uit dan de anderen. Alhoewel dit vandaag blijkbaar ook niet meer het geval is.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik heb hier helaas opnieuw moeten horen hoe geschiedenis gemakkelijk kan misbruikt worden, hoe men met de bril van vandaag een verleden beoordeelt.

Het is trouwens ook niet waar dat noch België noch Vlaanderen ooit zouden geprobeerd hebben en diplomatieke stappen zouden hebben gezet om werken terug te krijgen.

Ik ben ook geen specialist in internationaal recht. Ik ben overigens helemaal geen specialist in recht tout court, laat staan in internationaal recht. Ik weet dus ook niet hoe het concreet in elkaar zit. Maar ik kan mij wel voorstellen dat het diplomatiek onvoorstelbaar moeilijk is om te gaan bewijzen dat dit gestolen is. In sommige gevallen zal dat kunnen, in andere gevallen niet.

DEBATTEN

Wat is oorlogsbuit? Is dat compensatie?

Meestal hebben de overwinnaars gelijk en hebben de overwonnenen ongelijk. Dus de overwinnaars nemen als buit mee datgene dat ze menen te moeten meenemen. Maar die kansen wisselen wel eens, zodanig dat er ook bij ons heel wat dingen aanwezig zijn die hier puur eigendomsrechtelijk allicht niet op hun plaats zijn. Alleen vrees ik dat het niet simpel is om dit allemaal aan te tonen.

Nog eens, ik denk dat op dit moment een dergelijke motie stemmen niet zou getuigen van enig historisch inzicht en ook niet zou getuigen van veel realiteitszin.

Wat we wel kunnen doen is ons aansluiten bij het standpunt dat ook de stad Gent heeft ingenomen en dat het enige realistische standpunt is, namelijk: laat ons eens kijken, samen met de stad, welke inventaris er is van wat er in onze eigen Oost-Vlaamse musea aanwezig is en laat ons ook eens kijken in welke mate wij een zicht hebben op de werken die zich in het buitenland bevinden.

Overigens, het is niet eens slecht dat er zich werken in het buitenland bevinden. Zo kennen ze misschien Vlaanderen ook nog. Ik heb de tentoonstelling van Rubens in Rijsel nog niet gezien. Ik moet daar nog naartoe gaan. Het schijnt een hele mooie tentoonstelling te zijn. Gelukkig dat er blijvend werken, ook van Vlaamse meesters, in het buitenland kunnen aanwezig zijn. U hebt dat trouwens zelf ook gezegd.

Wij hebben als provinciebestuur daarenboven in dit geheel niets te vertellen. Ik zou alleen voorstellen dat wij samen met de stad Gent rond de tafel gaan zitten, overleg plegen en eens kijken in welke mate wij op de meest realistische manier met dit dossier kunnen omgaan, goed wetende dat wij in deze eigenlijk niet veel zullen in te brengen hebben.

Is het jammer dat deze Rubens in Rijsel hangt?

Ik vind dit niet eens jammer.

Als hij terugkeert moet hij naar het klooster. Dan zie ik deze werken nog liever hangen in een voor een breed publiek toegankelijke ruimte, weze het dan dat het zich net bevindt over wat voorlopig nog een grens is. Ik denk dat het nog beter is dat dergelijke werken zich bevinden in een voor iedereen gemakkelijk toegankelijke ruimte dan dat ze naar hun rechtmatige eigenaar - als ze dan toch moeten terugkeren - zouden terugkeren, wat de kloosterorde is of de eventuele rechtsopvolgers, wie dat ze dan ook op dat moment moge zijn.

Dus ik pleit hier voor enige voorzichtigheid. Ik zou dan ook voorstellen om deze motie niet te stemmen. Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal kort repliceren op een aantal aangehaalde argumenten.

Wij zullen onze motie wel handhaven omdat wij belang hechten aan de symboliek van dit dossier. Uiteindelijk willen wij ook niet in de plaats treden van degenen die aan het juridische luik uitvoering moeten geven. Met deze motie willen wij meer een signaal geven aan de hogere overheid. Als het enige argument is dat een kunstwerk te groot is om het terug te geven dan vind ik dat wij hier in rechte staan en dat wij dan ook terecht die vraag stellen. En dan in deze gericht aan de Vlaamse overheid. Het gaat nog altijd over geroofde kunst en niet over kunst die naar aanleiding van een bepaald verdrag of na betaling zou verworven zijn.

Nog even een aantal details.

Eén van de natuurlijke grenzen die wij hebben zijn bijvoorbeeld de Pyreneeën.

Ook het voorbeeld van Rijsel, met name dat Napoleon nattigheid begon te voelen en vlug alles naar onder andere Rijsel liet brengen, is niet waar. Ik heb mij geïnformeerd en het bleek dat Napoleon één grote visie had, namelijk dat hij de oprichting van een aantal musea – niet alleen in Parijs, maar ook regionale musea, waaronder ook Brussel - gestoffeerd is geweest door schilderijen. Antwerpen niet. Antwerpen viel uit de boot. Het is dus niet waar dat men alles vlug-vlug uit Parijs wou hebben.

Het is het Rubensjaar en ik vind het in ieder geval positief dat de gedeputeerde eventueel bereid zou zijn om mee die denkoefening met het Gentse stadsbestuur aan te gaan, maar voor ons is dat nog een te kleine stap. Wij zouden graag een grotere stap zetten. Niet dat wij die zelf moeten zetten. Wij willen gewoon een signaal geven aan de hogere overheid. Ook in het Vlaams parlement is er een discussie geweest over het museum met die Afrikaanse kunst. Men heeft ook gezegd: "Was die kunst daar geble-

ven dan was de kans groot dat het nu niet meer bestond." Maar ook daar moeten we de discussie kunnen aangaan.

Onze motie zou daar alvast een eerste aanzet toe zijn.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als de rechtmatige eigenaars van dit schilderij de minderbroeders zijn ...

De heer voorzitter

Of, zoals de gedeputeerde gezegd heeft, hun nakomelingen.

De heer Liebaut

... En als collega Veys pleit voor onze minderbroeders, zoals hij gewoon is te doen, zijn wij daar zeer gevoelig voor. Wie die minderbroeders ook mogen zijn ter wereld, wij steunen collega Veys in zijn pleidooi ten gunste van deze broeders. Dat is voor ons geen echt probleem.

Maar de zaak zit volgens mij toch nog enigszins anders in elkaar in die zin dat onze gewesten in 1795 zijn geannexeerd geweest en integraal deel uitmaakten van Frankrijk. Het schilderij is niet in 1794 getransporteerd, want op dat moment zijn de Fransen hier maar zes maanden geweest en hebben ze hier niet veel uitgespookt, hebben ze niet veel kunnen veranderen en hebben ze niet veel kunnen roven. Het schilderij is in 1796 overgebracht in het kader van de confiscatie van alle kerkelijke goederen door de staat, in dit geval de Franse staat, waartoe wij behoorden. Dus dat werd een deel van de nationale goederen. Veel van die nationale goederen zijn inderdaad verhuisd richting Frankrijk, maar niet noodzakelijk.

Uiteindelijk is er in 1802 een concordaat geweest tussen kerk en staat waardoor die nationale goederen staatsbezit bleven behoudens de teruggave van een aantal pastorijen, kloosters, enz. Maar dit was wel zeer beperkt. In dat kader is trouwens, zoals u weet, Collega Veys, een regeling getroffen tussen kerk en staat waardoor voortaan de overheid in de landen die het concordaat ondersteunden en nog altijd respecteren, waaronder België, in compensatie voor al wat is afgepakt, voor al wat is geroofd, een uitbetaling gebeurt van een wedde aan de clerus.

In België bestaat dat systeem nog altijd.

Met andere woorden, heel de theorie van het is geroofd, is natuurlijk juist, maar wiens eigendom is het op dit moment?

Door de regeling van het concordaat vrees ik dat hier de afspraak is - gemaakt tussen kerk en staat, ook door de kerk namens de minderbroeders - dat ze op dit moment in feite eigendom is van de staat, in dit geval van de Franse staat.

Ik vrees dus dat daar terzake niet veel zal aan te doen zijn, maar ik kom daar straks nog even op terug.

Dat was een eerste bemerking, Mijnheer de Voorzitter.

Een tweede zaak is dat we ons goed bewust moeten zijn van hetgeen waar we mee bezig zijn.

Als het zou terugkeren naar de rechtmatige eigenaar, de franciscanen, die wij hartsgrondig ondersteunen, komt het terecht in de overkoepelende organisatie van de franciscanen met als zetel Sint-Truiden. Daar hebben de franciscanen een museum voor religieuze kunst.

Dat wil zeggen dat indien het eigendom zou worden van de franciscanen en zij het niet zouden verkopen, Collega Gillis, want uw veronderstellingen zijn nogal vilein, komt het terecht in Sint-Truiden. Dus zullen wij, als Oost-Vlaanderen, het stof uit onze schoennaad lopen ten gunste van iets waar wij veel respect voor hebben en wat we hartsgrondig toejuichen - de terugkeer van een kunstbezit richting Vlaanderen - en zijn wij uiteindelijk toch bezig een pleidooi te houden ten gunste van onze Limburgse vrienden.

DEBATTEN

Wat de toegankelijkheid betreft ga ik niet akkoord met gedeputeerde Van Der Meiren die zegt dat het als het in een klooster of een kerk hangt niet toegankelijk is voor het publiek. Alsof de schilderijen in de Sint-Baafskathedraal ...

De heer voorzitter

Dat moeten jullie onder elkaar een beetje regelen, vind ik.

De heer Liebaut

Ja, maar we mogen elkaar toch ook tegenspreken.
... niet even toegankelijk zijn als in het Museum van Schone Kunsten.

Mijn voorstel – en dat is meteen ter ondersteuning van wat de gedeputeerde heeft gezegd en om toch maar niet de indruk te geven dat de collega's van het Vlaams Blok de redders van Vlaanderen zijn, dat zij opkomen voor het geroofde bezit uit Vlaanderen, want die rol spelen zij hier en straks gaan ze ons nog betichten dat wij dat niet genegen zijn – is om, vooraleer wij gaan schermen in het luchtledige en hier een motie stemmen in het luchtledige zonder goed te weten waar we gaan eindigen, waar we gaan landen, onze Juridische Dienst te laten onderzoeken niet of we gerechtigd zijn om die motie te stemmen, maar of het zinvol zou zijn om zo een motie te stemmen, wetende dat:

1. als het terugkeert, het richting Sint-Truiden gaat;
2. het hoogstwaarschijnlijk hier staatsbezit is, helaas van de Franse staat, ingevolge het concordaat van 1801, uitvoering 1802;
3. we dus in feite een motie zouden stemmen die geen grond heeft, waarvoor we eigenlijk geen juridische basis hebben die stevig genoeg is.

Dus mijn tegenvoorstel, Mijnheer de Voorzitter, is: vraag aan de Juridische Dienst van de provincie om een onderzoek te openen naar de gegrondheid van een eventuele aanvraag die wij zouden doen.

Het is geen tijdverlies, want ondertussen is de zaak aangekaart bij de Vlaamse regering. Het dossier is dus lopende. Ook Parijs is reeds in actie geschoten. Op het Elysée zit men reeds te bestuderen wat men ermee gaat aanvangen. Dus wij gaan geen tijd verliezen. Laat ons dat grondig bekijken vooraleer we een stap zetten in het luchtledige.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik ben ervan overtuigd dat Jean-Pierre Raffarin andere zorgen heeft op dit ogenblik.

De vraag van de deputatie is om de motie te verwerpen tegen de achtergrond van de geest van het antwoord van de gedeputeerde, versterkt door wat mijnheer Liebaut gezegd heeft, namelijk toch wel een opening naar overleg en verder onderzoek, zie de Juridische Dienst, zie de stad Gent, zie de Vlaamse overheid. Het is dus geen afschuiven van het probleem zonder meer, maar wel het verwerpen van de motie, zo vraagt de deputatie, om opportuniteitsredenen, als ik het samenvat, tegen de historische achtergrond die mijnheer Van Der Meiren, met kennis van zaken, zo meen ik, heeft geschetst. Heb ik het verkeerd samengevat, Mijnheer de Gedeputeerde?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Neen, Mijnheer de Voorzitter, u hebt het perfect samengevat. Maar toch nog graag ter afsluiting het volgende.

We mogen er ook geen vaudeville van maken.

Het probleem is op zich natuurlijk wel ernstig genoeg, maar wat collega Liebaut zegt is waar, want dan gaan wij – en dan gaan we weer even in de historische vermenging terecht komen – vanuit Vlaanderen ervoor zorgen dat het prinsbisdom Luik in zijn bezit zou verstevigd worden.

Dan zie ik het nog liever in het historische Vlaanderen hangen. Laat het daar dan maar blijven. En laten we er geen verhaal van maken zoals in 'Allo, allo', waar men het grote schilderij van Herr von Klomp, de 'Madonna with the big booby's', in saucissons verstoppte. Laat het geen reis beginnen van Rijsel over Gent naar Sint-Truiden om misschien in Rome te eindigen. Wie weet.
Dank u.

De heer voorzitter

Met de verwijzing naar 'Allo, allo' acht ik het debat werkelijk uitgeput, maar het was toch wel een leuke verwijzing.

Gelach

Stemming

PUNT 22

PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING C. VAN CAUTER)

De heer Beke

Wij dragen de heer De Langhe voor.

De heer voorzitter

Is er een andere voordracht of zijn er nog andere kandidaturen?

Stemming

PUNT 23

HUIS VAN DE ECONOMIE GENT: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR HET VAST MEUBILAIR (PERCEEL 8)

Stemming

PUNT 24

PTI NINOVE: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE UITVOERING VAN 7 PROJECTEN (LOT 1 EN 2), INCLUSIEF HET VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSPLAN VOOR BEIDE LOTEN

Stemming

PUNT 25

EXTERNE BETREKKINGEN – INTERREG III-PROJECT 'JURIDISCHE STRUCTUUR BEDRIJVENCLUSTER': TOEKENNING VAN 29 470 EUR AAN DE GOM OOST-VLAANDEREN

Stemming

PUNT 26

ECONOMIE: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT INZAKE DE SUBSIDIERING VAN PETERSCHAPSPROJECTEN (AANGEPASTE TEKST CF. 2DE COMMISSIE 14 APRIL 2004)

Stemming

DEBATTEN

PUNT 27

ECONOMIE: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN INITIATIEVEN MET BETREKKING TOT DE PROMOTIE VAN OOST-VLAAMSE STREEKPRODUCTEN

Stemming

PUNT 28

GEZONDHEID – SAMENWERKING DEPARTEMENTAAL ZIEKENHUIS TE BUZAU (ROEMENIË): BEKRACHTIGING VAN 2 PROTOCOLLEN

Stemming

PUNT 29

WELZIJN EN GEZONDHEID: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT VOOR DE SUBSIDIËRING VAN GRENSOVER-SCHRIJDENDE INITIATIEVEN IN WELZIJN EN GEZONDHEID

Stemming

PUNT 30

WELZIJN EN GEZONDHEID – PROJECTEN: VASTSTELLING VAN DE BASISMODALITEITEN VOOR DE BESTEDING VAN NIET-GEREGLEMENTEERDE UITGAVENKREDIETEN IN DE BEGROTING WELZIJN EN GEZONDHEID 2004

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij zullen voorliggend raadsbesluit goedkeuren. We hebben in de commissie ook al gezegd dat wij tevreden zijn dat er een dergelijk initiatief komt. Veel raadsleden zullen zich de vroegere manier van werken nog wel herinneren, waarbij men in december er nog vlug een hele reeks dossiers doorjaagde.

Voor de administratie was dit praktisch zeer moeilijk werken en voor ons was het moeilijk om de dossiers inhoudelijk te beoordelen. Ik had altijd een vervelend gevoel bij het goedkeuren van die dossiers, die op zich wel bijzonder waardevol waren. Ik vroeg mij altijd af hoe het kwam dat sommige mensen wel de weg wisten en anderen niet. Maar nu er een duidelijk reglement komt, zal iedereen weten waar ze aan moeten voldoen, al zijn het zeer laagdrempelige basisvoorwaarden. Ik hoop dat het provinciebestuur dit reglement voldoende bekend zal maken, zodat we geen situaties meer krijgen waarbij enkel diegenen die de weg weten tot bij het provinciebestuur geraken.

Dank u.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand anders het woord? Wil de heer gedeputeerde antwoorden? Neen, dat is waarschijnlijk niet nodig omdat de heer Veys reeds gezegd heeft dat hij dit punt gaat goedkeuren.

Stemming

PUNT 31

GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN STROPERSBOS: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES OP VOORWAARDE DAT IN HET DEFINITIEF VASTGESTELDE PLAN OP DE KAART AANGEDUID WORDT DAT STEDENBOUWKUNDIG VOORSCHRIFT N ART. 1 GELDT VOOR DEELGEBIED 1A, N ART. 2 VOOR DEELGEBIED 1B EN N ART. 3 VOOR DEELGEBIED 1C

Stemming

PUNT 32**PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS): KENNISNEMING VAN HET ADVIES VAN DE PROCORO OVER HET MINISTERIEEL BESLUIT VAN 18 FEBRUARI 2004 MET BETREKKING TOT DE GOEDKEURING VAN HET PRS****De heer voorzitter**

De eerste gedeputeerde was reeds van plan om tijdens de vorige provincieraad mee te delen dat de procedure zover was. Er is nu een vraag tot kennisneming. Ik wijs op de volledige bevoegdheid van de raad tot discussie die altijd openblijft, maar op de beperkte formele juridische capaciteit van de raad in deze, alleen de kennisneming wordt gevraagd.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik weet dat het niet de gewoonte is om commentaar te geven wanneer het alleen maar een kennisgeving en een kennisneming is, maar ik denk dat dit punt 'het Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen' toch wel belangrijk genoeg is. Wij hebben daar in de commissies en in deze plenaire vergaderingen reeds veel aandacht aan besteed. Ik denk dat we dit niet zomaar naast ons mogen neer leggen, want het heeft zeer zware consequenties vooral omdat het advies van Procoro uitvoerig is en toch gewichtig.

Mijnheer de voorzitter, ik wil ook nog eens het volgende opmerken. De raad heeft hier unaniem - tot mijn grote voldoening - het voorstel van de CD&V gestemd, namelijk dat terreinen van meer dan 1 ha die eigendom zijn van openbare besturen (een gemeente, OCMW en dergelijke meer) in hoofdzaak een bestemming moeten hebben in sociale woningbouw, zoals huisvesting of sociale verkaveling. Ik vind het dan ook zeer bedroevend dat de minister dit geschrapt heeft. Blijkbaar werd hij slecht voorgelicht wat natuurlijk ten nadele is van de sociale huisvesting.

Het argument dat hier naar voren gebracht wordt gaat over een gemeentelijke bevoegdheid. Collega's, u weet allemaal dat gezien de slechte financiële toestand van de gemeenten het argument dat men door sociale huisvesting zijn gemeente verarmt vrij opgang maakt. De gemeenten die veel sociale huizen bouwen en verhuren, zijn gemeenten die zichzelf financieel tekort doen. Men moet het dus over een andere boeg gooien en de kans geven aan promotoren om te verkavelen zodat de particulieren kunnen bouwen. Via het belastingstelsel is dit voor de gemeenten financieel zeer interessant.

Toch zou het - gezien de onwil van heel wat gemeentebesturen om sociale woningen te bouwen en gezien de schreeuwende nood aan sociale huisvesting - heel verstandig geweest zijn om deze clause te bewaren in het richtinggevend gedeelte van dit structuurplan. Maar de minister heeft beslist. Het is een foutieve beslissing gericht tegen de sociale huisvesting, maar we zullen ons daarnaar moeten schikken in de hoop dat bij een herziening van het structuurplan Oost-Vlaanderen dit voorstel opnieuw een kans maakt. Hopelijk is het dan een minister die beter geïnspireerd is.

Ik ga niet alle zaken hernemen die Procoro toevoegt om dit argument af te wijzen.

Het voorstel om de reservatiestrook van de N41 te behouden ging ook uit van uw dienaar en werd door de raad unaniem ondersteund. Toch heeft niemand in deze raad gepleit voor de realisatie van deze reservatiestrook of voor de realisatie van de N41 tussen Sint-Niklaas en wat wij vroeger de expresweg Antwerpen-Knokke noemden. Dat pleidooi is niet gehouden en is trouwens ook niet in de tekst opgenomen, er is enkel sprake van het behoud van de reservatiestrook. Zelfs deze clause, die zeer onschuldig is en een opening liet naar de toekomst om toch minstens een onderzoek te doen naar de gegrondheid van de eventuele realisatie, werd door de minister geschrapt. Deze schrapping gebeurde tegen het bijna unanieme advies van deze raad in (daarntoe was het unaniem maar dit werd door sommigen van onze collega's niet gesteund, toch ging de overgrote meerderheid van deze raad er mee akkoord). Er zijn nog allerlei andere dingen, maar ik geloof dat de tekst voldoende duidelijk is, Mijnheer de Voorzitter.

Ik zou ook nog willen wijzen op het feit dat het toch wel frappant is dat sommige zaken die de minister geschrapt heeft in andere structuurplannen wel aanvaard werden. West-Vlaanderen heeft dezelfde tekst in het structuurplan als Oost-Vlaanderen. In West-Vlaanderen wordt dit goedgekeurd, maar in Oost-Vlaanderen keurt men het af. Compleet onbegrijpelijk: twee maten, twee gewichten.

DEBATTEN

Ik ga hier niet pleiten om deze zaak voor te leggen aan de Raad van State, maar het zou mogelijk zijn want het is een beslissing die hier de gelijkheid aantast en dat is bij mijn weten toch een grondprincipe binnen onze wetgeving. Als het voor West-Vlaanderen goed is, moet het voor Oost-Vlaanderen ook goed zijn en dat wordt hier dus blijkbaar niet gerespecteerd.

Er is nog meer: Procoro stelt hier bij herhaling dat men blijkbaar de verkeerde tekst onder ogen heeft gehad. Men heeft de verkeerde tekst gelezen. Of dit waar is of niet, laat ik in het midden. Het is weinig waarschijnlijk, maar goed. In elk geval zijn bepaalde beperkingen en schrappingen die de minister doorgevoerd heeft in strijd met de definitieve tekst die door deze raad aanvaard werd. Dit zou al een tweede grond zijn in de richting om de beslissing van de minister te laten schrappen.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat wij vooral het aspect van de sociale huisvesting diep moeten betreuren. Ik kan mij daar onmogelijk mee akkoord verklaren. Ik weet dat het een kennisgeving is, maar ik wou dat toch eens nadrukkelijk stellen.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u mijnheer Liebaut.
Wenst de deputatie daar nog iets aan toe te voegen?

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,
Het was eenvoudig de bedoeling dat er kennis zou genomen worden van het advies van de Procoro. Het is ook de normaalste zaak van de wereld dat men daar in de fracties - naar gelang de visie van die fracties - bedenkingen over heeft. Dat er rond dit tijdstip een aantal van die meningen soms uitgesprokener zijn dan in andere tijden is ook normaal.
Dus we nemen kennis daarvan.

De heer Liebaut

De teksten zijn unaniem goedgekeurd, ook door de leden van de deputatie.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb aandachtig geluisterd naar collega Liebaut, maar er is mij iets niet duidelijk. Hij beweert dat de tekst die wij hier in deze provincieraad gestemd hebben, een andere is dan de tekst die de minister gekregen heeft en beoordeeld heeft. Is er dan een verkeerde tekst opgestuurd?

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,
Wij sturen de teksten op die wij goedkeuren en ik zie echt niet in wat de Procoro bedoelt en waar de collega op alludeert. Onze administratie heeft haar werk gedaan en ik denk niet dat wij ons daar bedenkingen moeten bij maken.

De heer Liebaut

..... in het advies van de Procoro staat dat de verkeerde teksten werden goedgekeurd.

De heer voorzitter

Goed, het is kennisname.

Kennisneming

PUNT 33

INTERPELLATIE VAN DE HEER HEYNDRICKX OVER DE HOUDING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE BIJ DE ACTUALISERING VAN BUURTWEGEN EN DE JURIDISCHE BESCHERMING VAN TRAGE WEGEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, aangezien collega gedeputeerde Vercamer hier nog niet is, zou ik vragen om het punt als laatste te behandelen.

Collega Vercamer heeft mij gevraagd om te antwoorden en ik ben ook bereid om dat te doen, maar u kan een veel gefundeerder antwoord van hem verwachten. Indien hij tegen het einde van deze zitting hier nog niet zou zijn, dan zou ik u durven voorstellen om uw interpellatie te verdagen. Zo niet, dan roeien we met de riemen die we nu hebben, maar ik geef u in alle eerlijkheid en ruitelijk toe dat het niet onmiddellijk mijn sterkste zijde is, voorzover ik die zou hebben.

De heer voorzitter

Kunnen de interpellant en de raad zich hiermee akkoord verklaren?

PUNT 34

PROVINCIALE ADVIESRAAD VOOR LICHAMELIJKE OPVOEDING, SPORT EN OPENLUCHTLEVEN: ALGEMENE VERGADERING EN STUURGROEP: AANDUIDING VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING C. VAN CAUTER)

De heer Beke

Wij dragen de heer De Langhe voor.

Stemming

PUNT 35

VOORSTEL VAN MEVROUW LAFKIOUI OM DE VZW CASA ROSA EEN NOMINATIM SUBSIDIE VAN 50 000 EUR TOE TE KENNEN

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Vandaag ligt er voor jullie een subsidieaanvraag van de vzw Casa Rosa. Deze aanvraag komt niet zomaar uit de lucht gevallen, maar is het vervolg van een aantal besprekingen in de provincieraad, de commissie Gelijke Kansen en een gesprek met de vzw Casa Rosa tijdens de vergadering van november 2003.

Laat mij even het scenario schetsen:

In 2000 namen enkele collega's en ikzelf het initiatief om meer aandacht te vestigen op het holebibeleid tot groot genoegen van de hobevereniging, maar tot groot ongenoegen (mag ik zeggen) van sommige collega's. De verhitte discussie heeft geleid tot het amenderen van de beleidsverklaring 2001-2006. De volgende tekst: "vanuit een geïntegreerde beleidsvisie ook aandacht besteden aan doelgroepen zoals de allochtonen, de holebi's, de mensen met een handicap,..." werd toegevoegd aan het luik gelijkemansbeleid.

DEBATTEN

Wie dacht dat hiermee de discussie afgerond was, is wel degelijk mis. De volgende maanden en zelfs jaren, groeide het debat in de commissie Gelijke Kansen wat alleen maar kan betekenen dat het thema leeft bij de collega's, want uit de verslaggeving van de commissie Gelijke Kansen kan men zien dat de subsidiëring van de vzw Casa Rosa nagenoeg iedere keer ter sprake is gekomen.

Men mag zelfs beweren dat op een paar mensen na er een consensus was over de subsidiëring van de vzw Casa Rosa en dat de organisatie niet alleen zinvol werk doet, maar eigenlijk ook hiervoor administratief ondersteund te worden.

Dit besef groeide zelfs nog meer na het werkbezoek van 8 januari 2003. Ter plaatse kregen we niet alleen een rondleiding van de verantwoordelijke van de vzw, maar ook een inhoudelijke toelichting van de werking: namelijk het aantal mensen dat ze via hun organisatie bereiken en de meerwaarde van de locatie in de stad Gent.

Wie tot hiertoe nog niet overtuigd was van de ernst en de professionaliteit van een werking zoals Casa Rosa, was dit zeker na het werkbezoek.

En toch... heeft het blijkbaar allemaal niet mogen baten. Nog steeds krijgt de vzw Casa Rosa op zijn vraag naar een substantiële financiële ondersteuning - om hen toe te laten zich professioneel uit te bouwen - een 'negatief' antwoord.

Akkoord: zij krijgen sinds enkele jaren een projectsubsidie ter ondersteuning van hun werking, momenteel staat er in de begroting 2004 19 800 EUR ingeschreven, maar dat is onvoldoende om een medewerker op voltijdse basis te betalen. Daarnaast is de organisatie van een kleinschalig initiatief gegroeid tot een grotere vzw wat meer inhoudelijk en administratief werk betekent, die niet meer op louter vrijwillige basis kan uitgevoerd worden.

De vzw Casa Rosa vraagt dan ook een nominatim subsidie van 50 000 EUR, zodat ze de garantie krijgt om haar organisatie - niet alleen professioneel - maar vooral blijvend verder te kunnen uitbouwen.
Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou hier nog heel kort iets willen over zeggen. Iedereen in deze raad weet hier dat ik dit voorstel heel genegen ben, maar ik zal mij op dit moment toch onthouden.

In de laatste gelijkemanscommissie meen ik dat wij een afspraak en een consensus hadden om deze bespreking bij de volgende begroting te plaatsen, omdat het nogal moeilijk is om hierrond opnieuw een begrotingswijziging door te voeren.
Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik vraag mij af waarom men die vrijwilliger wil vervangen door een betaald iemand als die vzw Casa Rosa nu ook goed draait. Er draaien zoveel verenigingen goed met vrijwilligers die evenveel recht hebben op een subsidiëring of misschien nog meer. Dit lijkt dan niet meer op gelijke kansen, maar op bevoorrechtiging.

Ik wil nog twee kleine incidentjes vertellen.
Gisterenavond zit ik - na een bewogen dag - met mijn zoontje van zeven jaar naar Lassie te kijken. Ik vertaal dan de onderschriften voor hem, want hij kan wel lezen maar dat gaat nog te vlug. Om 19.25 uur - als alle kinderen nog wakker zijn - zien we op het einde van het feuilleton twee homoseksuelen die in een cinema elkaar zitten te zoenen en te knuffelen.
Een tweede incidentje gebeurde heel toevallig deze morgen toen ik beroepshalve iets opzocht over onderwijs met 'google'. Mijn oog viel toen toevallig op een klacht van een homoseksueel ouderpaar in een

Amerikaanse school. De viering van vader- en moederdag is daar verboden, want dat is discriminerend ten opzichte van kinderen die alleen maar twee vaders of twee moeders hebben. Dit zijn twee kleine incidentjes die tekenend zijn voor de mentaliteit die hier uit heel die Casa Rosa affaire spreekt. Vroeger was ik een klassiek Vlaamse beweging. Ik hield mij bezig met de Vlaamse beweging, met het communisme, daarna met de islam en met militaire zaken. Heel die halebikwestie interesseerde mij geen barst. Ik had daar geen enkele positieve of negatieve emotie bij. Maar nu met al die doordrammerij de laatste jaren van sommige raadsleden en sommige andere politici krijg ik daar toch zeer negatieve gevoelens van. Ik denk dat ik in dat opzicht representatief ben voor een heleboel tolerante brave Vlamingen die homoseksuelen niets in de weg willen leggen, maar die het op den duur ook op hun zenuwen krijgen van al die oneerlijke bevoordeling en exhibitionisme. U bewijst de mensen die u wil steunen hiermee absoluut geen dienst. Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Wij zijn deze beweging bijzonder genegen, zoals elke beweging die zich bezighoudt met emancipatie van bevolkingsgroepen. Diegenen die proberen te insinueren dat zij het warm water uitgevonden hebben, zijn wel degelijk mis want wij geven al subsidiëring van in 1998. Dat was dus allang voor er commotie was zoals de collega dat zo plastisch omschrijft. Er is bij mijn weten geen commotie hier binnen deze raad en binnen geen enkele politieke partij, behalve misschien bij één partij. Dit is een dossier dat wij behandelen op zijn merites en zijn mogelijkheden zoals elk ander dossier. Maar ik aanvaard niet dat men de indruk wekt dat wij daar niets voor doen en alsof 20 000 EUR een niemendalletje is. Dat is dus niet zo.

Dat is een ernstig bedrag dat je moet relateren met vergelijkbare diensten en organisaties. De subsidie is niet genoeg en het zal ook nooit genoeg zijn. Dat is zo bij elke beweging en elke organisatie.

Hetgeen collega Van der haeghen zei, is natuurlijk correct. Er wordt nu voorgesteld om 50 000 EUR nominatim in te schrijven. Gisteren hebben we de begrotingswijziging goedgekeurd, maar ik heb dat voorstel toen niet gehoord. Collega Van der haeghen heeft ook gelijk dat wij dit voorstel ongetwijfeld gaan meenemen naar de begrotingsbespreking van 2005. Maar ik wil nu al zeggen dat ge u geen al te grote illusies moet maken. Als het mogelijk is, zullen wij dit met een aantal andere prioriteiten meenemen en kijken wat we kunnen doen (ik kijk daarvoor naar mijn collega van de begroting). Vraag mij vandaag niet of we 50 000 EUR zullen kunnen voorzien, want dat weet ik niet. Ik kan u wel garanderen dat het minstens hetzelfde bedrag zal zijn als nu en waarschijnlijk wel iets meer naast de verhoging en schrapping van andere bedragen. Dit zullen we dus goed met elkaar moeten afwegen. Overigens is het vandaag bijzonder moeilijk om daar nu al een concreet voorstel rond te doen. Het is trouwens geen projectondersteuning meer, maar een nominatiminschrijving en dat is van een andere orde. Dit jaar kunnen wij de betaling van de 19 000 EUR nog niet uitvoeren, omdat we nog steeds wachten op het jaarverslag en op de jaarrekening 2003. Met andere woorden wij hebben de verantwoordingsstukken van de besteding nog niet binnen van 2003. Bijgevolg is het technisch niet mogelijk om nu al over te gaan tot de uitbetaling van de voorziene middelen voor 2004. Het laat ons ook niet toe om te controleren in welke mate die subsidieverdubbeling nodig is. Misschien is dat te rechtvaardigen, maar op dit ogenblik weet ik dat niet omdat die documenten nog ontbreken. We zijn nu al eind april, dus als wij midden mei de stukken binnen krijgen dan wordt het zeker september vooraleer 2004 uitbetaald wordt. Want je moet rekening houden dat na de controle er een goedkeuring van de deputatie volgt, daarna in uitbetaling stellen en reken dan maar 6 à 7 weken vooraleer het bedrag op de rekening van de begunstigde komt. Dat wordt dus september. Met andere woorden men zal voor dit jaar, het jaar 2004 over 20 000 EUR kunnen beschikken om de periode september-december te dekken. Ik stel voor om deze bespreking opnieuw te voeren op het ogenblik dat wij de begroting 2005 voorleggen, zoals collega Van der haeghen gezegd heeft. Dank u.

De heer voorzitter

Handhaaft mevrouw Lafkioui haar voorstel en stemming?

DEBATTEN

Mevrouw Lafkioui

Ja, ik blijf mijn voorstel handhaven. Ik wil ook reageren op het antwoord van de heer gedeputeerde. Het is waar dat de begrotingswijziging gisteren gestemd werd, maar de aanvraag dateert wel al van een paar jaar terug. Het komt niet zomaar plots uit de lucht gevallen. Het is al een paar jaar dat de vzw een substantiële ondersteuning vraagt om een administratieve medewerker te kunnen betalen. Zij zijn in november op bezoek geweest in de commissie en ze hebben toen die vraag opnieuw gesteld. Op dat moment zei men dat er rekening mee zou gehouden worden tijdens de begrotingswijziging. Ik vind het niet correct om dat nu als argument te gebruiken.

Ik kan wel begrijpen dat ze niet in orde zijn met hun jaarverslag. Dat is niet correct van de vzw zelf en daar kan ik dan ook in komen, maar ik vind het op dat vlak niet echt beduidend. Ik wil gerust samenkomen met de commissie, maar op dit moment is er nog altijd geen voorzitter voor de commissie. Ik denk dat het weer een weg van lange adem zal zijn om daar ooit aan uit te raken, vandaar dat ik mijn voorstel blijf handhaven.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik versta dat in alle eerlijkheid niet meer. Vandaag vragen ze om een nominatim van 50 000 EUR in te schrijven waarvan ze weten dat het technisch niet kan. Het kan vandaag technisch niet, want er ligt geen begroting voor. Hoe kunnen wij dan hier een stemming houden of vragen?

Ik aanvaard niet dat men stelt dat die 20 000 EUR zomaar een lachertje is omdat het eigenlijk niet genoeg is. Natuurlijk is dat niet genoeg, ik vermoed dat 100 000 EUR nog niet genoeg zou zijn. Als je dit vergelijkt met het bedrag vanwaar we komen: in 1998 was het 45 000 BEF, dan 250 000 BEF, later 350 000 BEF. We hebben dus jaar na jaar inspanningen gedaan om financieel meer bij te dragen, tot we de grote sprong maakten van 350 000 BEF naar 800 000 BEF. Dat is jullie verdienste en ik heb daar geen problemen mee. Het was toen de bedoeling om daarmee een halftijdse kracht te betalen en nu komen jullie zeggen dat het niet veel is.

Tijdens de volgende commissie gaan we eens een vergelijking maken van vergelijkbare organisaties en we gaan ledentallen opvragen. We gaan dan eens vergelijken wat wij betalen aan instellingen die met emancipatiebeweging bezig zijn en wat de verhouding is. We zullen dan wel zien of hetgeen wij betalen niet veel is. Geef dus alsjeblieft niet de indruk dat we niets doen. Die 800 000 BEF is jullie verdienste en ik heb daar geen enkel probleem mee, maar we gaan dit verder meenemen naar de begroting 2005 want hetgeen je vandaag vraagt is technisch onmogelijk, tenzij ik mij vergis.

De heer voorzitter

De eerste ondervoorzitter en ikzelf hebben hier tegen elkaar gezegd dat de bewoording: "Het is jullie verdienste" die de heer gedeputeerde hier bij herhaling gebruikt, bestemd is voor verschillende leden van de commissie. Dat is toch duidelijk.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, als gedeputeerde verantwoordelijk voor de begroting zou ik nog willen antwoorden dat alles wat collega gedeputeerde Van Der Meiren zegt perfect juist is. Wij stellen een begroting op omdat wij een aantal beleidskeuzes maken die hier uitvoerig besproken worden. Daarnaast hebben we een paar reeksen begrotingswijzigingen om aanpassingen te doen indien er zich dringende nieuwe omstandigheden voordoen. Op dit ogenblik zijn er hier geen dringende redenen om aan die beleidskeuze iets te veranderen. Ik geloof dat de collega dat reeds duidelijk gesteld heeft. Als we de vaste begrotingsprocedure werkelijk uit het verband gaan wringen om per zitting te gaan schaven aan de tientallen of honderden subsidies en ondersteuning die we geven, dan denk ik dat het geen zin meer heeft om een gestroomlijnd en georganiseerd begrotingsdebat te geven en om twee begrotingswijzigingen door te voeren per jaar.

Deze zaken wou ik er nog aan toe voegen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde. Ik vraag de raad om het debat op dit punt als uitgeput te beschouwen of ik maak toepassing van het reglement, want we kunnen niet eindeloos voort doen en iedereen is reeds aan het woord geweest.

U handhaaft mevrouw Lafkioui tegen de redelijkheid van de ontvankelijkheid in?

Dan heb ik begrepen dat de deputatie vraagt om dit punt niet te stemmen. Alhoewel men hier geen inhoudelijke afkeuring tegen heeft, want dat is duidelijk gebleken uit wat de eerste gedeputeerde en gedeputeerde Van Der Meiren gezegd hebben.

Stemming

PUNT 36**NOORD-ZUIDSAMENWERKING: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT REGIOGERICHTE NOORD-ZUIDSAMENWERKING****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zullen dit voorstel van raadsbesluit niet goedkeuren. Niet zozeer omdat wij tegen ontwikkelings-samenwerking zouden zijn, want ik heb dat reeds gezegd tijdens de besprekingen inzake de werking in Rwanda, maar wij hebben wel een visie over ontwikkelingssamenwerking. De projectcriteria die ik daarin kan terugvinden, doen mij een beetje terugdenken aan de discussie over de hoofddoek. Er is toen gezegd dat het Vlaams Blok een nogal autoritair beeld heeft van wat de relatie tussen man en vrouw moet zijn en de vrouw binnen de Islam. Ik stel toch vast dat wij binnen deze projectcriteria onze eigen visie naar die ontwikkelingslanden gaan projecteren. Wij spreken dan over zaken zoals lokale participatie, democratie in het algemeen, mensenrechten, ... Dit zijn allemaal projecten die vanuit onze visie heel belangrijk zijn, maar waar wij ons voor een stuk op glad ijs begeven. Ik denk bijvoorbeeld aan het project in de Filippijnen, men gaat daar ook verregaand tewerk, zodat men ook niet kan zeggen het gaat enkel over bijvoorbeeld die terrasbouw in Rwanda want daarvoor hebben wij de nodige reserves en omdat het juist op basis van die criteria zal zijn, zullen wij ons onthouden.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Bijzonder kort. Ik zou begrijpen dat u tegen dit punt bent om andere redenen, maar wie kan er nu zeggen dat men tegen de bevordering van de mensenrechten is of tegen de bevordering van de democratie. Ik zou u wel kunnen volgen indien wij een concrete invulling zouden geven van hoe de democratie ingevuld moet worden, maar dat wordt hier niet gezegd, zoals: grotere participatie, inpasbaarheid in een socio-cultureel proces, bijzondere aandacht voor de rol van de vrouw, geen nieuwe schulden en afhankelijkheden creëren, reële armoede bestijding, ... Wie is daar nu tegen? Dat snap ik nu in alle eerlijkheid niet. Ik vraag dan ook om de redelijkheid te laten primeren.

De heer voorzitter

Dat was kort en krachtig.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 37

VZW CEVI: BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING 14 MEI 2004: GOEDKEURING VAN DE VOORGESTELDE STATUTENWIJZIGINGEN

Stemming

De heer voorzitter

De stemming wordt niet onderbroken.

De heer De Loor

Mijnheer de voorzitter, ik heb mij vergist van stemblokje.

De heer voorzitter

Daar kan ik warempel geen rekening mee houden. Als ge u in de toekomst niet van beeld vergist is het al goed. Er zijn 47 stemmen, het is zoals ik het aflees en het blijft zo, want de voorzitter bepaalt de uitslag van de stemming en hij stelt ze vast. Ik stel nu vast dat er 47 leden ja gestemd hebben, niemand stemt tegen, er zijn geen onthoudingen en er zijn 37 afwezigen. Waar de heer De Loor was, blijft voorgoed een mysterie van het geloof.

PUNT 33

INTERPELLATIE VAN DE HEER HEYNDRICKX OVER DE HOUDING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE BIJ DE ACTUALISERING VAN BUURTWEGEN EN DE JURIDISCHE BESCHERMING VAN TRAGE WEGEN

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sommige gemeenten worden momenteel als pilootgemeente betrokken bij een project voor de actualisering van de wet van 10 april 1841 inzake buurtwegen en voor de juridische bescherming van trage wegen die niet in de huidige 'Atlas der Buurtwegen' zijn opgenomen.
Het is een initiatief - momenteel nog zonder wettelijk karakter - waarbij de Gouverneurs, de verschillende deputaties, en de gemeentebesturen van Vlaanderen worden aangeschreven, om een zo breed mogelijk draagvlak te bekomen. We nemen aan dat onze provincie daar bij betrokken werd.

Het is de bedoeling om tot een nieuwe opmaak te komen met inventaris in een sluitende Atlas der Buurt- en Trage Wegen. In de legende van juridische en materiële toestand volgens de 'nieuwe' Atlas der Buurtwegen wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. niet geregistreerde, zichtbare paden;
2. geregistreerde, zichtbare paden;
3. geregistreerde, niet zichtbare paden.

Dat sedert 1841 een en ander wettelijk of wederrechtelijk in- of uit gebruik is genomen, zal wel een evidentie zijn. We zullen niet ingaan op de volledige inhoud van het dossier, dat nog moet behandeld worden door het bovenlokaal bestuur, maar wel op de rol die de provincie daarin is toebedeeld. In de algemene toelichting van het voorstel erkent men wel de 'expertise' die de provincies met betrekking tot deze problematiek in de loop der jaren hebben opgebouwd door het ultieme beslissingsrecht aan de bestendige deputatie van de betrokken provincie toe te vertrouwen.

1. Willen we dit nog wel als een kerntaak van de provincies beschouwen, aangezien uit het voorstel blijkt dat het recht op beroep bij de Vlaamse regering van toepassing blijft, die uiteindelijk dan toch in betwistbare gevallen zelf zal beslissen?
2. Hoe staan we tegenover het voorstel waarin teruggekeerd wordt naar een algemeen principe dat publieke buurt- en voetwegen niet kunnen verkregen worden door verjaring ingeval waar een

particulier, door onwettelijk optreden en nalatigheid van de overheid een goed sedert lang in gebruik heeft genomen?

Nu zou strikt het eigendomsstatuut worden toegepast en zouden zowel strafsancties als administratieve boetes voorzien zijn. Wat daar in het verleden is misgelopen wordt duidelijk aangetoond in de 'nieuwe' Atlas der Buurtwegen, opgemaakt in mijn gemeente, in het verstedelijkt gebied dat onze gemeente is geworden, en waar de meeste geregistreerde paden, nu als niet zichtbare paden ingekleurd zijn.

3. Welk verweer heeft de modale burger dan nog wanneer hij zou worden vervolgd wegens onrechtmatige ingebruikneming van een openbaar goed, waarbij hij ten gevolge van mogelijke fouten of nalatigheid van de administratie zelfs geen bezwaar kan indienen bij de bestendige deputatie of bij het Vlaams gewest?
4. Hoe staan we tegenover de vastlegging in de 'nieuwe atlas' van een privé domein als openbare weg? Hier vindt men in het voorstel wel een 'behoefte aan gestructureerd overleg' met heel wat eigenaars die betrokken zijn bij het behoud en het beheer van voetwegen. Recreatie, landbouw en andere gebruikers die in het verleden eigenaar of wettelijk eigenaar zijn geworden van trage wegen, die in de nieuwe atlas als zichtbare paden geregistreerd zijn. In de opmaak van de inventaris zou elke weg die feitelijk toegankelijk is, als openbare weg beschouwd worden, ongeacht het eigendomsstatuut, dat in vele gevallen met goedkeuring van de bestendige deputatie is verworven.

We ontkennen het belang niet van dit dossier, waarvan de toekomstige regelgeving momenteel heel onduidelijk is en waarvoor vandaag nog geen wettelijk kader is geschapen. Toch worden provincies en gemeenten opgeroepen daaraan hun medewerking te verlenen nog voor het Vlaams Parlement zich daarover heeft uitgesproken.

Voor ons is het belangrijk dat het eigendomsstatuut wordt gerespecteerd, en dat de behandeling van het voorstel gebeurt in samenspraak met het bovenlokaal bestuur.

In die zin hoor ik graag de mening van de bestendige deputatie hoe zij zal ingaan op een vraag van medewerking aan het voorstel 'betreffende buurtwegen en de trage wegen'.

De heer voorzitter

Dank u Mijnheer Heyndrickx, u bent altijd beknopt en duidelijk. Mijnheer de gedeputeerde Vercamer gaat dat ook zijn.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, bedankt om een beetje geduld te oefenen, mijn excuses daarvoor. Ik zal proberen kort te zijn, maar ik zal mijn uitgebreide documentatie beschikbaar stellen aan de collega.

Wij zitten inderdaad in een situatie waarbij aan die buurtwegen om allerlei redenen veel belang besteed wordt en niet alleen omdat we hier het dossier 'buurtweg 14' in de vorige raad reeds behandeld hebben. We hebben daar een hoofdstuk aan gewijd in de beleidsverklaring 2000-2006 en ook in de beleidsverklaring 2004, omdat we ook met die digitalisering bezig zijn. Ondertussen zijn er meer en meer mensen die beginnen in te zien dat die wetgeving van 1841 eens op punt moet gezet worden en geactualiseerd moet worden, rekening houdend met de nieuwe maatschappelijke inzichten rond traag verkeer, rond vlotte en korte verbindingen voor voetgangers, fietsers en recreanten.

De collega heeft een aantal specifieke problemen aangekaart die eerder hypothetisch zijn, dus zaken die zich kunnen voordoen, maar waarvoor in een aantal van die gevallen de rechtbank vandaag bevoegd is.

Het zijn vandaag niet alleen de rechtbanken die over een en ander oordelen, want wat herkenningen en verplaatsingen betreft, is het de deputatie conform de wet van 1841.

DEBATTEN

Er circuleren vandaag een aantal voorstellen, namelijk dat van de heer Bex en van de heer Maes. Deze voorstellen kennen een normaal verloop in de Vlaamse raad, want het is ook een Vlaamse bevoegdheid. Ondertussen zijn deze informeel meegedeeld, ondermeer dat van de heer Bex heb ik gekregen. Ze zijn ook op de VVP bekend. Men is die rustig aan het bestuderen en aan het doornemen, maar ik neem aan dat het niet meer voor deze legislatuur zal zijn dat die behandeld zullen worden. Ik moet wel vaststellen als ik de dingen goed bekijk dat op het voorstel Bex de vzw Trage Wegen nogal drukt, maar dat is natuurlijk hun goed recht en ook niet abnormaal in die context.

In West-Vlaanderen doet men een poging om samen met de dienst Ruimtelijke Planning en Mobiliteit een methodiek voor te stellen voor de operationalisering van zo'n decreet. Men probeert dus na te gaan wat dat in de praktijk zou betekenen, ook voor een provincie.

Geresumeerd. Er beweegt momenteel veel op dat terrein, maar het is ook normaal dat men na meer dan honderd jaar die dingen eens actualiseert, rekening houdend met de nieuwe maatschappelijke inzichten en de nieuwe maatschappelijke functies. Ik stel vast dat er een aantal gemeenten zijn die op een systematische manier werk maken van de problematiek buurtwegen, veldwegen en noem maar op. Ik verneem dat Wachtebeke en Merelbeke daar mee bezig zijn. Ook Oosterzele, het is daar trouwens een plattelandsontwikkelingsproject. We wachten dus af wat de decreetgever daar zal van maken en we zullen in de mate van het mogelijke ons best doen om de ideeën zoals die vervat zijn in de beleidsverklaring 2000-2006 en 2004 mee te geven aan de diverse initiatiefnemers, want dat is ons richtsnoer bij het behandelen van die dossiers. De documentatie zal ik u bezorgen, Collega.

De heer voorzitter

Ik ga ervan uit dat de interpellant - die altijd beknopt interpelleert - het beknopte antwoord van de heer gedeputeerde kan aanvaarden en dat er een dossier aan hem wordt bezorgd wat de stukken betreft. Dat is zeer hoffelijk wederzijds.

Vraagt nog iemand het woord?

De heer Heyndrickx

De heer gedeputeerde zegt dat ik een paar hypothetische vragen gesteld heb, maar ze staan wel in het dossier dat ik hier van volksvertegenwoordiger Bex in mijn bezit heb. Het zou kunnen zijn dat bepaalde aanbelangen van de buurt- en voetwegen aan het gebeuren zijn boven mijn hoofd en dat wil ik een beetje vermijden.

De heer voorzitter

Ja, ik ken toevallig professioneel vrij goed het woord 'hypothetisch' en ik denk dat het niet als afkeuring bedoeld is door de heer gedeputeerde. De materie is van die aard dat er nogal wat hypothetische mogelijkheden zijn. U hebt het ook in uw interpellatie gezegd.

Voorlopig sluiten we af. Niets belet u om er op terug te komen, want het is inderdaad een meer dan belangrijk punt voor veel mensen. Akkoord dat we afsluiten? Dan dank ik daarvoor de interpellant en de gedeputeerde voor hun hoffelijkheid.

De agenda van de openbare zitting is beëindigd, niemand vraagt daarin nog het woord? Dan ga ik sluiten om de besloten zitting te openen, hoe gek dit ook klinkt.

BESLOTEN ZITTING

EINDE VAN DE ZITTING